Enderrock | Marc Ferrer | Actualitzat el 03/12/2021 a les 10:00

Ferran Palau: «Totes les cançons del disc estan vinculades a les artistes del segell»

El collbatoní acaba de descobrir per sorpresa el seu segon disc de l'any, 'Joia'

Ferran Palau amb les artistes de Hidden Track Records | Sílvia Poch

Pocs artistes estan tan ben valorats com **Ferran Palau**. La invenció de l'estil de pop metafísic al costat d'**El Petit de Cal Eril** i **Jordi Matas** n'és una bona raó. Però la gravació de *Joia* (Hidden Track Records, 2021), el segon disc del collbatoní en un any, publicat avui per sorpresa, l'ha dut a un nivell superior gràcies a una capacitat prolífica de crear i treballar sense límits.

Continues sense ensenyar la cara a cap portada de disc...
[RIU] Al senzill de "Cel clar" sí que se'm veia la cara. Però és veritat que no surt a cap portada de disc.

Per què aquest misteri?
Tinc molts complexos amb la meva cara, perquè hi ha moltes cicatrius i sempre evito que se'm vegi. Fins i tot als concerts, la manera d'il·luminar del meu tècnic ajuda a quedar en la penombra. I, al mateix temps, aprofito per estimular tota una part de misteri. Penso que si veiés la meva cara a una portada, no me l'acabaria de creure. La portada té més misteri si la segueixo

amagant.

En aquest segon disc en un any -després de 'Parc' (Hidden Track Records, 2021)-, no estàs sol, t'hi acompanya molt de talent.
Totalment, és una portada èpica. Hi ha molt de talent per centímetre quadrat.

Com va sorgir la idea de fer un disc col·lectiu?
És conseqüència del mateix treball. Són cançons que han anat sorgint al llarg d'un any en què he estat molt centrat en la meva gira, però sobretot en les produccions amb **Iris Deco**, **Maria Hein** i **Carlota Flâneur**. He estat molt connectat amb Hidden Track Records i, parlant amb la meva companya i directora de la discogràfica, Louise Sansom, vam enfilar la idea de vincular les cançons amb les artistes del segell.

I no només us heu ajuntat per gravar, sinó que heu apostat per una estètica molt especial.
Vam decidir lligar-ho amb la nostra passió pel món de les sectes [RIU]. I vam ficcionar que Hidden Track érem una secta i això és el que es plasma a la portada i a les fotos promocionals.

Quantes dones han col·laborat finalment al disc 'Joia'?
Les setze noies que apareixen a la portada han cantat de manera coral a les cançons "Joia" i "Mar". I, en altres temes, també hi participen **Maria Hein**, **Carlota Flâneur** o **Valentina**... tot i que estan expressament amagades. No tenia ni idea de fer duets, però com a homenatge al nom del segell, vaig voler que les seves veus estiguessin *hidden* (amagades). Ara bé, totes elles són presents a les cançons d'una manera conceptual, a través del significat que tenen cadascuna de les peces.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=y8VhkERovrA
Entrant en matèria, aquest és un disc circular. La primera i la darrera cançó estan pensades per ser escoltades de forma seguida?
Sí, perquè si la gent s'hi fixa, la primera cançó del disc es titula "Ram" i l'última, "Mar". Són la mateixa paraula, però a l'inrevés. I amb la lletra passa igual, és el mateix tema, però invertit. La meva idea en aquest àlbum era empalmar el final amb el principi i, d'aquesta manera, poder-lo anar escoltant en bucle.

'Parc' i 'Joia' són dos discos que s'han publicat en menys d'un any. Són discos paral·lels?
No. *Parc* el vam treure al febrer i quan va sortir jo ja pencava en aquestes cançons, però no tenia ni idea de cap on anirien. De fet, la primera idea era fer una pel·lícula.

Idea descartada?
No està descartat del tot, però ara se me'n va de les mans. Tinc la necessitat que les cançons que edito em representin en cada moment, no m'agrada que passi massa temps des que les componc fins que surten. Per això vaig tan de pressa, també.

D'on surt un torrent compositiu tan prolífic?
Tinc un entorn supercreatiu, estic envoltat de dones que són una passada. I també la Louise, que és una persona molt creativa i imaginativa, crec que em desperta aquesta ànsia d'escriure i compondre sense límits.

Ferran Palau amb les artistes de Hidden Track Records Foto: Sílvia Poch

Quins són els altres 'inputs' que t'estimulen com a artista?
Sobretot la meva malaltia auditiva. Pateixo una malaltia anomenada otoesclerosi i la meva audició té data de caducitat i és imprevisible. Crec que això fa que tingui certa pressa a gravar discos i a tocar molt en directe. La cosa és que el moment terminal tant pot arribar d'aquí a 20 anys com la setmana que ve. Aquesta incertesa m'empeny a ser tan creatiu i fer molta música.

En la teva música i en tot el teu discurs no es percep un aire d'ansietat compositiva ni neguit per aquesta qüestió.
Quan em van diagnosticar, vaig tenir un gran disgust. Vaig pensar: "Hòstia puta, per què m'ha de passar això a mi, que em dedico justament a fer música?". Amb els anys ho he anat acceptant i entenc que les coses que em passen a la vida acaben fent que les meves composicions siguin d'una manera determinada. I ara, vist amb perspectiva, quasi que em sento afortunat d'estar travessant per aquesta situació perquè em suma creativitat, em remou coses que necessito treure. Els músics ens alimentem d'experiències i cal que ens passin coses especials.

Aquest disc, a diferència de la resta de treballs teus, és molt més acústic i nu. Per què?
Normalment faig les cançons amb guitarra i la primera versió és acústica. Amb el productor **Jordi Matas**, que és cosí meu, hem quedat al llarg de l'any. Gravàvem les cançons i xerràvem per veure cap on les volíem enfocar. Tenia el neguit de fer alguns canvis però no tenia clar quins. I, finalment, parlant amb la Louise i centrant-nos en la idea de *Joia* com una mena de secta relacionada amb el segell, vam prendre la decisió de no arranjar ni gairebé produir les cançons del nou disc.